

«Rien ne va plus», Camerini

La llista de visitants il·lustres no para de créixer, Vaccarizi, Bardellino, Cannavaggio, Camerini... Més que mai, Barcelona s'està convertint en lloc de pas de delinqüents i mafiosos.

M. Sarrias

«Els felicito, però em jugo el que vulguin que no em troben». Aquest va ser el missatge de **Jean Louis Camerini** a la policia pocs dies després de fugir enmig de l'operació policial que va retornar **Melodie Nakachian** a casa seva. **Jean Louis Camerini** ha perdut la juguesca, però això no sembla preocupar massa a aquest francès que ha fugit durant nou mesos de la Interpol.

Després de declarar a comissaria és conduït al pis que, junt amb nombrosos hotels, era la seva residència a Barcelona. Indica tranquil·lament a la policia on hi ha una metrallera, dues pistoles i municions. Mentre baixen el petit arsenal, d'un altell, sol·licita que li portin roba per mudar-se, perquè encara va amb el vestit de turista, samarreta i pantaló curt, de quan l'han detingut, a dos quarts de nou de la nit a la Rambla, plena de gom a gom.

L'habitatge és un pis de luxe, afirma que li costa noranta mil pessetes al mes, amb piscina al terrat inclosa. Xampany francès i fruita a dojo a la nevera. Un pis poc habitat, de pas: no

més un llit de matrimoni desfet en una cambra i les altres poc desordenades. No hi ha televisió i el telèfon no funciona. **Camerini** comenta de tu a tu a la policia on es podrà trobar tot. Només es posa nerviós quan li ensenyen un retall de diari amb una foto d'**Isabel Presley** i **Miguel Boyer**, que algú ha trobat. Posteriorment, la policia desmenteix que un d'ells pogués ser el proper objectiu de la banda, que preparava un atracament a una casa de seguretat o un segrest d'una «persona rica i famosa que resideix a Catalunya». Pel terra, hi ha també un exemplar de la revista *Tiempo* obert a les pàgines d'un reportatge sobre **Amedo**. Ni sobre això ni sobre les matrícules de València i Bilbao, aquesta última feta servir fa poc, **Camerini** té res a dir. El bigoti i la perruca postissos també el sorprenen. No pot negar, però, l'existència de nombrosos passaports i carnets d'identitat falsos, que utilitzaven freqüentment ell i **Alain Coelier**, detingut també i que espera a baix, custodiat per la policia, dins d'un cotxe zeta. Dijous, quatre d'agost. **Jean Louis Camerini** i **Alain Coelier** són els números vuit i nou de la llista de detinguts pel segrest de la filla del multimilionari

Melodie Nakachian.

Raymond Nakachian i la cantant **Kimera**. Aquesta vegada els ha atrapat el Grup d'Atracaments i de Delinqüència Internacional, de la Brigada de la Policia Judicial de Barcelona, l'altra van fugir, enmig d'un tiroteig, dels Geos.

Camerini sortia sovint a fer *jogging* i afirma que si li haggessin deixat un o dos metres de marge, també hauria escapat. Però la policia se li va tirar a sobre a les Rambles i anava desarmat. Ningú no dubta de la seva paraula, és considerat un expert en fugues. Una postal amb el breu missatge «petons per tothom» i una foto seva al costat de l'estàtua de la Llibertat van ser rebudes als centres penitenciaris francesos d'on s'ha escapat dues vegades.

Li agrada disfressar-se, canviar de nom i de lloc. S'ha fet passar per propietari d'una agència de publicitat, el seu nom era aleshores **Bernard Charrier**. No ha dubtat a disfressar-se de pallasso quan l'ocasió ho ha fet necessari. per conèixer **Melodie** va participar en algunes festes infantils de la multimilionària *jet-set* marbellí vestit amb perruca i nas rodó vermell.

Ara, prepara un altre volantí. Ja ho ha anunciat. □

Lloc on es va produir el segrest de la petita Melodie.